

**PAŃSTWOWY POWIATOWY INSPEKTOR SANITARNY
POWIATOWA STACJA SANITARNO – EPIDEMIOLOGICZNA
w MIELCU**

ul. M. Skłodowskiej 8; 39-300 Mielec, tel.: 17 586 33 43; tel/fax: 17 586 30 21,
e-mail: psse.mielec@pis.gov.pl, Biuletyn Informacji Publicznej <http://www.psse.mielec.pl>

Mielec, dnia 2019.11.19

PSŻ.444.11.29.18.2019

DECYZJA

Działając na podstawie:

- 1) art. 4 ust.1 pkt 1, art. 27 ust. 2, art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (t.j. Dz.U.2019.59),
- 2) art. 104, art. 108 i art. 130 § 3 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U.2018.2096 z późn. zm.),
- 3) art. 5 ust. 1 i art. 12 ust.1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz.U.2019.1437),
- 4) § 3 ust. 1; § 21 ust.1 pkt 4 i ust. 7, 8, 9; § 26 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U.2017.2294),
- 5) art.4; art.59 ust.1 art.; 73 ust. 1 pkt 1 lit. a, b, c d; art.77 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (j.t. Dz. U. 2019. poz. 1252 z późn. zm.),
- 6) art.28; art.54 ust.1, ust.2 lit e, h; ust.3, ust.5 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. UE. L. z 2004 r. Nr 165, str. 1 z późn. zm.).
- 7) art. 3, art. 5 ust. 1 i 2a Rozdziału II, Rozdział VII pkt 1a Załącznika II Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. U. UE. L. z 2004 r. Nr 139, str. 1 z późn. zm.).

po przeanalizowaniu sprawozdania z badań Nr OLT.LHK.9052.2.151.2019 (częstkowe) z dnia 18 listopada 2019 r. przeprowadzonych przez WSSE w Rzeszowie Dział Laboratoryjny, Laboratorium Higieny Komunalnej, Pracownia w Tarnobrzegu, pobranych próbek wody w ramach nadzoru sanitarnego w dniu 15 listopada 2019 r. z wodociągu sieciowego Tuszyma w stałych punktach monitoringowych - SUW Tuszyma oraz po rozważeniu stopnia zagrożenia dla zdrowia

**Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Mielcu
stwierdza,
brak przydatności wody do spożycia
z wodociągu sieciowego Tuszyma w miejscowościach
Przeclaw, Blonie, Podole, Kielków, Zaborcze, Wylów i Łączki Brzeskie**

i nakazuje

podmiotowi: Urząd Miasta i Gminy Przeclaw, 39-320 Przeclaw ul. Kilińskiego 7 jako prowadzącemu: Szkoły Podstawowe w Przeclawiu, Kielkowie, Łączkach Brzeskich oraz Samorządowe Przedszkole w Przeclawiu.

1. W oparciu o analizę ryzyka dostosować zakres i sposób prowadzonej działalności w prowadzonym przez siebie zakładzie produkcji/obrotu żywnością do zaistniałych w związku z powyższymi warunków, do czasu ustania przyczyn powodujących niezdatność wody do spożycia z wodociągu sieciowego SUW Tuszyna do spożycia przez ludzi.

Na podstawie art.77 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia w związku z art.108 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego nadaje rozstrzygnięciu rygor natychmiastowej wykonalności, co oznacza, że wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonalności obowiązków.

Decyzję należy wykonać natychmiast.

UZASADNIENIE

W dniu 15 listopada 2019 r. w ramach prowadzonego nadzoru sanitarnego nad jakością wody przeznaczonej do spożycia, pobrano do badania laboratoryjnego próbki wody pochodzące z wodociągu sieciowego Tuszyna w stałych punktach poboru próbek wody i w jednorazowych punktach poboru próbek wody.

Na podstawie sprawozdania z badań Nr OLT.LHK.9052.2.151.2019 (częstkowe) z dnia 18 listopada 2019 r. przeprowadzonych przez WSSE w Rzeszowie Dział Laboratoryjny, Laboratorium Higieny Komunalnej, Pracownia w Tarnobrzegu stwierdzono, że jakość wody nie spełnia obowiązujących norm ze względu na przekroczone wartości parametru bakterii grupy coli w 100 ml i wartości parametrów enterokoki.

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi- woda jest zdatna do użycia, jeżeli jest wolna od mikroorganizmów chorobotwórczych i pasożytów w liczbie stanowiącej potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, wszelkich substancji w stężeniach stanowiących potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego oraz nie wykazuje agresywnych właściwości korozyjnych i spełnia wymagania: mikrobiologiczne określone w części A załącznika nr 1 do rozporządzenia oraz chemiczne określone w części B załącznika nr 1 do rozporządzenia.

Na podstawie § 21 ust. 1 pkt 4 w/w rozporządzenia Ministra Zdrowia- właściwy państwowy inspektor sanitarny na podstawie sprawozdania, w tym sprawozdań z własnych badań jakości wody, wykonanych w punkcie zgodności stwierdza: brak przydatności wody do spożycia - w przypadku przekroczenia parametrów mikrobiologicznych oraz w sytuacji, gdy woda jest niezdatna do użycia, a jej jakość zagraża zdrowiu konsumentów- z jednoczesnym wskazaniem, po przeprowadzeniu oceny bezpieczeństwa zdrowotnego konsumentów, czy woda może być wykorzystywana do innych celów niż do spożycia przez ludzi.

Uznano, po rozważeniu stopnia zagrożenia zdrowotnego, iż ze względu na rodzaj przekroczonych norm woda dostarczana do miejscowości Przecław, Błonie, Podole, Kielków, Zaborcze, Wylów i Łączki Brzeskie przez Zakład Gospodarki Komunalnej w Przecławiu Sp. z o.o., 39-320 Przecław, ul. Przemysłowa 10 do czasu przeprowadzenia skutecznych działań naprawczych **nie jest przydatna do spożycia przez ludzi.**

Światowa Organizacja Zdrowia w oparciu o „Wytyczne dotyczące jakości wody do picia” stwierdza, iż **bakterie grupy coli** są bakteriami wskaźnikowymi, a ich obecności w próbce wody stanowi dowód niedawnego skażenia wody odchodami. Zmusza do poszukiwania potencjalnych przyczyn zanieczyszczenia takich jak niewłaściwe uzdatnianie, nieszczelność systemu dystrybucyjnego. Ich obecność jest także sygnałem do rozwoju flory mikrobiologicznej, działania błony biologicznej, zanieczyszczenia zewnętrznego. Bakterie grupy coli mogą powodować różnego rodzaju zakażenia żołądkowo-jelitowe. Na podstawie

obowiązujących przepisów bakterie grupy coli powinny być nieobecne w wodzie do picia.

Enterokoki - bakterie chorobotwórcze przenoszone przez wodę do picia powinny być szczególnie starannie eliminowane, gdyż mogą powodować choroby przewodu pokarmowego. Najbardziej narażone na choroby spowodowane zarazkami przenoszonymi przez wodę są niemowlęta i małe dzieci, osoby w wieku podeszłym lub chore, a także żyjące w nieodpowiednich warunkach sanitarnych. Obecność enterokoków jelitowych stanowi dowód niedawnego skażenia wody odchodami. Enterokoki jelitowe wydalone są z kałem ludzi oraz zwierząt stałocieplnych. Pochodzić mogą również ze ścieków oraz z wody zanieczyszczonej ściekami lub odchodami ludzi i zwierząt. Na podstawie obowiązujących przepisów enterokoki powinny być nieobecne w wodzie do picia.

Ogólna liczba mikroorganizmów w $22 \pm 2^{\circ}\text{C}$ po 72 h jest to wskaźnik obecności w wodzie patogenów, który stanowi o skuteczności prowadzenia procesów uzdatniania i dezynfekcji wody. Prawidłowo prowadzone procesy wskazują utrzymanie jak najniższej liczebności populacji drobnoustrojów. Oznaczenie ogólnej liczby mikroorganizmów wskazujące istotną zmianę w stosunku do poprzedzających w ostatnich latach badań wody, może wskazywać na brak czystości i szczelności systemów dystrybucyjnych wody, obecność w instalacjach wodnych biofilmu. Ponadto pozwala wykryć obecność szerszego spektrum drobnoustrojów. Brak jest dowodów na związek któregośkolwiek z tych drobnoustrojów z zakażeniami przewodu pokarmowego w populacji ogólnej, wywołanymi spożyciem wody do picia, w której oznaczono wysoką ogólną liczbę mikroorganizmów.

W myśl § 21 ust. 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi- właściwy państwowy inspektor sanitarny nakazuje podjęcie działań naprawczych przez podmiot oraz opiniuje termin realizacji działań naprawczych.

Zgodnie z § 21 ust. 8 w/w rozporządzenia- właściwy państwowy inspektor sanitarny informuje właściwego burmistrza o stwierdzeniu braku przydatności wody do spożycia oraz wydanych zaleceniach dotyczących możliwości korzystania z wody lub ograniczeniach, jakim to korzystanie powinno podlegać.

W oparciu o § 21 ust. 9 tego samego rozporządzenia- w przypadku stwierdzenia braku przydatności wody do spożycia podmiot, przedstawia właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu plan działań naprawczych wraz z terminem ich realizacji zaakceptowanym przez właściwego ich realizacji zaakceptowanym przez burmistrza.

W myśl § 26 ust. 1 pkt 3 konsumenci uzyskują informacje o jakości wody w przypadku stwierdzenia braku przydatności wody do spożycia z jednoczesnym wskazaniem możliwości jej wykorzystania do innych celów niż do spożycia dla ludzi z komunikatów opracowywanych przez właściwego państwowego powiatowego, które są rozpowszechniane przez burmistrza w sposób umożliwiający bezzwłoczne zapoznanie się z nimi konsumentów z obszaru, dla którego wydano komunikat.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, właściciel wodociągu ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości, pod odpowiednim ciśnieniem w sposób ciągły i niezawodny, a także zapewnić należytą jakość dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków oraz 1a przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do prowadzenia regularnej wewnętrznej kontroli jakości wody. W myśl art. 12 ust 1 w/w ustawy nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej na zasadach określonych w przepisach o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Według art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 25.08.2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (j.t. Dz. U. 2019.1252 z późn. zm.), podmioty działające na rynku spożywczym są obowiązane przestrzegać w zakładach wymagań higienicznych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych.

Z preambuły ww. rozporządzenia wynika, że ma ono na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów w odniesieniu do bezpieczeństwa żywności od miejsca produkcji, aż do wprowadzenia do obrotu (por. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 18.06.2008 r. IISA/Sz 135/08 - Centralna > Baza Sądów Administracyjnych).

Zgodnie z art. 3 ust. 5 w.w ustawy: bezpieczeństwo żywności - ogół warunków, które muszą być spełniane, (...) i działań, które muszą być podejmowane na wszystkich etapach produkcji lub obrotu żywnością w celu zapewnienia zdrowia i życia człowieka.

Zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych przedsiębiorstwa sektora spożywczego zapewniają, że na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności odbywających się pod ich kontrolą, spełniane są właściwe wymogi higieny.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2a cytowanego rozporządzenia nr 852/2004 podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze opracowują, wykonują i utrzymują stałą procedurę lub procedury na podstawie zasad HACCP. Zasady HACCP określone w ust. 1 obejmują m.in.: określanie wszelkich zagrożeń, którym należy zapobiec, wyeliminować lub ograniczyć do akceptowalnych poziomów.

Rozporządzenie nr 852/2004 przewiduje w załączniku II rozdział VII ust. 1 lit. a, że w zakładzie żywnościowym należy zapewnić odpowiednie zaopatrzenie w wodę pitną, która powinna być używana w każdym przypadku gdy jest to niezbędne w celu zapewnienia, że środki spożywcze nie są zanieczyszczone. Woda pitna oznacza wodę spełniającą wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U.2017 r. poz. 2294). Wyklucza ono obecność w wodzie pitnej bakterii grupy coli jak również obecność Enterokoków (paciorkowców kałowych). Użycie wody niewłaściwej jakości w procesie produkcji/obrotu żywnością (mycie rąk personelu, mycie żywności, mycie sprzętu produkcyjnego i narzędzi roboczych) może być źródłem zanieczyszczenia żywności. Uchybienie w zakresie wody jest poważne. Zaopatrzenie w wodę to element infrastruktury.

Stosownie do przepisów art. 54 cytowanego rozporządzenia nr 882/2004, w sytuacji, gdy właściwy organ wykryje niezgodności, podejmuje on działanie zapewniające, że przedsiębiorca zastosuje środki zaradcze. Podczas decydowania, jakie podjąć działanie, właściwy organ uwzględnia rodzaj niezgodności oraz poprzednie dane przedsiębiorcy w zakresie niezgodności (ust. 1). Działanie takie może objąć zawieszenie działalności lub zamknięcie całego lub części danego przedsiębiorstwa na właściwy okres czasu lub wszelkie inne środki jakie właściwy organ uznaje za właściwe (ust. 2 lit. e, h).

W myśl art. 77 omawianej ustawy organom urzędowej kontroli żywności, o której mowa w art. 54 rozporządzenia Nr 882/2004, w przypadku stwierdzenia uchybień zagrażających zdrowiu lub życiu człowieka, jest nadawany rygor natychmiastowej wykonalności. Z uwagi na ewentualne zagrożenie dla zdrowia ludzi odstąpiono od zasady wyrażonej w art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego (j.t. Dz.U. 2017.1257) – umożliwienie stronie zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji.

Na podstawie art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego- organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji. W oparciu o art. 108 w/w kodeksu decyzji w zakresie pkt 1, 2 i 3 nadano rygor natychmiastowej wykonalności ze względu na zagrożenie zdrowia i życia ludzkiego.

Biorąc pod uwagę powyższe fakty Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Mielcu orzeka jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

O wykonaniu nałożonych obowiązków należy zawiadomić tut. Inspektora.

Niewykonanie obowiązku(ów) w terminie ustalonym w decyzji spowoduje skierowanie do zobowiązanego upomnienia, a następnie wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Koszty upomnienia i postępowania egzekucyjnego obciążają zobowiązanego.

Grzywny w celu przymuszenia mogą być nakładane wielokrotnie do sumy **50 000 zł.**, a w stosunku do osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej – **do 200 000 zł.**

Zgodnie z art. 120 i 121 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji - przy zastosowaniu jako środka egzekucyjnego grzywny w celu przymuszenia do wykonania obowiązku, grzywna w wysokości **10 000 zł.** może być nałożona na osobę do której należy bezpośrednie czuwanie nad wykonaniem przez zobowiązanego obowiązków tego rodzaju, jakim jest egzekwowanie obowiązku. Jednocześnie może być nałożona grzywna w wysokości **50 000 zł.** na zobowiązaną osobę prawną lub jednostkę organizacyjną, jeżeli okaże się to niezbędne- dla przymuszenia do wykonania obowiązku.

Od niniejszej decyzji stronie służy prawo wniesienia odwołania do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego ul. Wierzbowa 16, 35-959 Rzeszów za pośrednictwem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mielcu ul. Skłodowskiej 8 w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

PAŃSTWOWY POWIATOWY
INSPEKTOR SANITARNY
w Mielcu
Grzegorz Burek

Otrzymują:

1. Urząd Miasta i Gminy Przecław,
39-320 Przecław ul. Kilińskiego 7
2. a/a

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

